

Економіка

УДК 338.001.36

Петрушка Тетяна Олексіївна

*кандидат економічних наук,
доцент кафедри економіки підприємства та інвестицій
Національний університет «Львівська політехніка»*

Петрушка Татьяна Алексеевна

*кандидат экономических наук,
доцент кафедры экономики предприятия и инвестиций
Национальный университет «Львовская политехника»*

Petrushka Tetyana

*PhD, Associate Professor of the Department of
Business Economics and Investment
Lviv Polytechnic National University
ORCID: 0000-0002-2005-5573*

Зарицька Оксана Леонідівна

*кандидат економічних наук,
доцент кафедри економіки підприємства та інвестицій
Національний університет «Львівська політехніка»*

Зарицкая Оксана Леонидовна

*кандидат экономических наук,
доцент кафедры экономики предприятия и инвестиций
Национальный университет «Львовская политехника»*

Zarytska Oksana

*PhD, Associate Professor of the Department of
Business Economics and Investment
Lviv Polytechnic National University
ORCID: 0000-0001-9736-1280*

Мирощенко Наталія Юріївна

*кандидат економічних наук,
асистент кафедри економіки підприємства та інвестицій
Національний університет «Львівська політехніка»*

Мырощенко Наталия Юрьевна

*кандидат экономических наук,
ассистент кафедры экономики предприятия и инвестиций
Национальный университет «Львовская политехника»*

Myroshchenko Nataliia

*PhD, Assistant Lecturer of the Department of
Business Economics and Investment
Lviv Polytechnic National University
ORCID: 0000-0002-9985-9485*

**ЕКОНОМІЧНА ДІАГНОСТИКА РЕСУРСНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ: СУТНІСТЬ, ВИДИ,
ІНФОРМАЦІЙНА БАЗА ТА ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ
ЭКОНОМИЧЕСКАЯ ДИАГНОСТИКА РЕСУРСНОГО
ОБЕСПЕЧЕНИЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЙ: СУЩНОСТЬ,
ВИДЫ, ИНФОРМАЦИОННАЯ БАЗА И ОСОБЕННОСТИ
ПРОВЕДЕНИЯ
ECONOMIC DIAGNOSTICS OF RESOURCE PROVISION OF
ENTERPRISE ACTIVITY: ESSENCE, TYPES, INFORMATION BASE
AND FEATURES OF CARRYING OUT**

***Анотація.** Рівень економічної ефективності діяльності підприємств та обсяги її фінансово-економічних результатів значною мірою визначаються якісними та кількісними параметрами ресурсного забезпечення такої діяльності. Зокрема, велике значення для перебігу*

господарської діяльності підприємств мають наявні у них виробничі ресурси, насамперед, запаси матеріалів, технічні та людські ресурси. Тому виявлення резервів покращення господарської діяльності підприємств потребує, серед іншого, детального оцінювання наявного у них ресурсного забезпечення, зокрема, якості та обсягів застосовуваних виробничих ресурсів. Таке оцінювання здійснюється у процесі виконання економічної діагностики ресурсного забезпечення діяльності суб'єктів господарювання. У зв'язку з цим метою цієї роботи є розроблення теоретико-методологічних засад організування проведення діагностики ресурсного забезпечення господарської діяльності. Зокрема, було визначено сутність економічної діагностики ресурсного забезпечення діяльності підприємств. Показано, що до складових процесу такої діагностики належать мета, критерій, його нормоване значення та множини класів значень критеріального показника. При цьому під критерієм діагностики ресурсного забезпечення діяльності підприємств пропонується розуміти показник (чи групу показників – якщо виконується полікритеріальна діагностика), на підставі значень якого (яких) можливо оцінити рівень ресурсного забезпечення діяльності підприємства. Було виділено головні види економічної діагностики ресурсного забезпечення діяльності підприємств, а саме: діагностику якості ресурсного забезпечення, критеріальним показником якої виступає певний кількісний показник, діагностику ефективності ресурсного забезпечення, діагностику повноти використання ресурсного забезпечення, діагностику достатності ресурсного забезпечення, діагностику пропорційності наявного на підприємстві ресурсного забезпечення, діагностику прогресивності цього забезпечення. Виділено основні блоки інформації, необхідної для проведення економічної діагностики ресурсного забезпечення діяльності підприємств з метою оцінювання ефективності та обґрунтування доцільності переходу підприємства на

ресурсозберігаючий тип його економічного розвитку. Виділено основні етапи проведення економічної діагностики ресурсного забезпечення діяльності підприємств.

Ключові слова: економічна діагностика, підприємство, ресурсне забезпечення, інформація, критерій.

Аннотация. Уровень экономической эффективности деятельности предприятий и объемы ее финансово-экономических результатов в значительной степени определяются качественными и количественными параметрами ресурсного обеспечения такой деятельности. В частности, большое значение для хода хозяйственной деятельности предприятий имеют имеющиеся у них производственные ресурсы, прежде всего, запасы материалов, технические и человеческие ресурсы. Поэтому выявление резервов улучшения хозяйственной деятельности предприятий требует, среди прочего, детального оценивания имеющегося у них ресурсного обеспечения, в частности, качества и объемов применяемых производственных ресурсов. Такая оценка осуществляется в процессе выполнения экономической диагностики ресурсного обеспечения деятельности субъектов хозяйствования. В связи с этим целью данной работы является разработка теоретико-методологических основ проведения диагностики ресурсного обеспечения хозяйственной деятельности. В частности, были определены сущность экономической диагностики ресурсного обеспечения деятельности предприятий. Показано, что к составляющим процесса такой диагностики относятся цель, критерий, его нормированное значение и множество классов значений критериального показателя. При этом под критерием диагностики ресурсного обеспечения деятельности предприятий предлагается понимать показатель (или группу показателей – если выполняется поликритериальная диагностика), на основании значений

которого (которых) можно оценить уровень ресурсного обеспечения деятельности предприятия. Было выделено основные виды экономической диагностики ресурсного обеспечения деятельности предприятий, а именно: диагностику качества ресурсного обеспечения, критериальным показателем которой выступает определенный количественный показатель, диагностику эффективности ресурсного обеспечения, диагностику полноты использования ресурсного обеспечения, диагностику достаточности ресурсного обеспечения, диагностику пропорциональности имеющегося на предприятии ресурсного обеспечения, диагностику прогрессивности этого обеспечения. Выделены основные блоки информации, необходимой для проведения экономической диагностики ресурсного обеспечения деятельности предприятий для оценки эффективности и обоснования целесообразности перехода предприятия на ресурсосберегающий тип его экономического развития. Выделены основные этапы проведения экономической диагностики ресурсного обеспечения деятельности предприятий.

Ключевые слова: экономическая диагностика, предприятие, ресурсное обеспечение, информация, критерий.

Summary. The level of economic efficiency of enterprises and the volume of its financial and economic results are largely determined by qualitative and quantitative parameters of resource provision of such activities. In particular, the production resources available to them, first of all, stocks of materials, technical and human resources, are of great importance for the course of economic activity of enterprises. Therefore, the identification of reserves to improve the economic activity of enterprises requires, among other things, a detailed assessment of their available resources, in particular, the quality and volume of applied production resources. Such assessment is carried out during economic diagnostics of resource provision of business entities. In this regard,

the purpose of this work is to develop theoretical and methodological principles for organizing the diagnosis of resource provision of economic activity. In particular, the essence of economic diagnostics of resource provision of enterprise activity was determined. It is shown that the components of the process of such diagnostics include the goal, criterion, its normalized value and sets of classes of values of the criterion indicator. Thus under the criterion of diagnostics of resource maintenance of activity of the enterprises, it is offered to understand the indicator (or group of indicators - if multi-criteria diagnostics is carried out), based on values of which it is possible to estimate the level of resource maintenance of enterprise activity. The main types of economic diagnostics of resource provision of enterprises were identified, namely diagnostics of resource supply quality, the criterion of which is a certain quantitative indicator, diagnostics of resource efficiency, diagnostics of completeness of resource provision, diagnostics of resource adequacy, diagnostics of the proportionality of resource provision at the enterprise, diagnostics of the progressiveness of this software. The basic blocks of the information necessary for carrying out economic diagnostics of resource maintenance of activity of the enterprises for an estimation of efficiency and substantiation of expediency of transition of the enterprise to the resource-saving type of its economic development are allocated. The main stages of economic diagnostics of resource provision of enterprises are highlighted.

Key words: *economic diagnostics, enterprise, resource provision, information, criterion.*

Постановка проблеми. Формування ефективного механізму управління ресурсним забезпеченням господарської діяльності підприємств є одним з головних чинників її успішності. Проте, таке формування стикається з низкою перешкод, обумовлених значною номенклатурою видів економічних ресурсів та складними взаємозв'язками

між ними. Тому розробленню рекомендацій з удосконалення ресурсного забезпечення діяльності підприємств повинно передувати докладне дослідження закономірностей використання наявних у них ресурсів. Важливим напрямом такого дослідження є діагностика ресурсного забезпечення діяльності підприємств, застосування методів якої дає змогу виявити наявні недоліки у такому забезпеченні та розробити науково обґрунтовані заходи з їх усунення. Це вимагає наявності належного інструментарію проведення такої діагностики, що, своєю чергою, зумовлює потребу у розробленні її теоретичних засад. Зокрема, це стосується питань визначення сутності та виділення видів діагностики ресурсного забезпечення діяльності підприємств, формування інформаційної бази та встановлення особливості проведення цієї діагностики.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Серед актуальних питань сучасної економічної науки питання оцінювання та управління ресурсним забезпеченням господарської діяльності є одним з найбільш пріоритетних. Значного прогресу у вирішенні цих питань досягли такі вчені, як У. Я. Андрусів [1], Т. В. Безбородова [2], О. Ю. Ємельянов [3], О. В. Іваненко [4], А. В. Линенко [5], Н. М. Матвійчук [6], Л. А. Некрасова [7], Л. І. Редько [8], І. М. Сотник [9], В. М. Шарманська [10] та ін. Науковцями було докладно розглянуто питання групування видів економічних ресурсів, оцінювання економічної ефективності їх використання, виділення чинників, які впливають на рівень цієї ефективності, а також розроблено плідні підходи до формування організаційно-економічних механізмів управління ресурсним забезпеченням підприємств та його окремими складовими. Проте, процес створення теоретико-методологічних основ проведення економічної діагностики ресурсного забезпечення діяльності підприємств ще не є завершеним і потребує подальшого перебігу.

Формулювання цілей статті. Метою статті є розроблення теоретико-методологічних засад організування проведення діагностики ресурсного забезпечення господарської діяльності. Досягнення поставленої мети потребує вирішення таких завдань: визначення сутності економічної діагностики ресурсного забезпечення господарської діяльності підприємств; виділення видів такої діагностики; формування інформаційної бази та встановлення особливостей проведення економічної діагностики ресурсного забезпечення господарської діяльності.

Виклад основного матеріалу. Здійснення економічної діагностики ресурсного забезпечення господарської діяльності потребує, передусім, наявності таких складових цієї діагностики (рис. 1):

- об'єкта економічної діагностики – певного різновиду ресурсів підприємства чи певної сукупності таких ресурсів;
- мети економічної діагностики – деякої характеристики (властивості) ресурсного забезпечення, рівень якої необхідно оцінити;
- критерію економічної діагностики – показника (чи групи індикаторів – якщо проводиться полікритеріальна економічна діагностика), на підставі значень якого можливо виконати кількісне оцінювання ступеня ресурсного забезпечення;
- нормованого значення критерію економічної діагностики – такої величини критеріального індикатора економічної діагностики, з яким порівнюється фактичне його значення, що дає змогу зробити висновок про ступінь ресурсного забезпечення підприємства. Залежно від цілей проведення економічної діагностики в якості нормованого значення її критерію може обиратися середньогалузеве значення відповідного критеріального індикатора чи його величина в найбільш передового підприємства певної галузі (виду економічної діяльності);
- множини класів величин критеріального індикатора економічної діагностики – сукупності пар відповідно мінімальних та

максимальних величин критеріального індикатора діагностики, які утворюють певні відрізки, в які може потрапляти величина такого індикатора, що, своє чергою, якісно характеризуватиме певний рівень ресурсного забезпечення підприємства (для прикладу, такий рівень може бути високим, середнім та низьким).

Рис. 1. Елементи і види економічної діагностики ресурсного забезпечення господарської діяльності

Джерело: складено авторами

За таких умов під економічною діагностикою ресурсного забезпечення господарської діяльності можливо розуміти формалізовану процедуру обчислення фактичного для певного підприємства значення критеріального індикатора діагностування, конструкція якого встановлюється залежно від мети проведення діагностики, зіставлення цього значення із нормованим та шляхом виявлення того класу значень критеріального індикатора, до якого він належатиме, отримання якісної

характеристики наявного рівня ресурсного забезпечення господарської діяльності досліджуваного підприємства.

Слід зазначити, що залежно від мети проведення економічної діагностики ресурсного забезпечення господарської діяльності підприємства можна виділити такі види діагностики:

- діагностика рівня якості ресурсного забезпечення, критеріальним індикатором якої може виступати певний кількісний показник, який характеризуватиме якість певного виду ресурсів (чи їх сукупності). Зокрема, до цих показників можуть належати кваліфікаційні характеристики робітників (їх розряди) та показники техніко-економічного стану основних виробничих засобів;

- діагностика ступеня ефективності ресурсного забезпечення, критеріальний індикатор якої визначається відношенням результату від використання ресурсу (чи їх сукупності) до обсягу цього ж ресурсу або ж до величини витрат на його використання за деякий проміжок часу;

- діагностика рівня повноти застосування ресурсного забезпечення, за якої виконується зіставлення фактичного результату від застосування певного ресурсу (чи їх сукупності) із максимально можливим таким результатом за деякий проміжок часу;

- діагностика рівня достатності ресурсного забезпечення господарської діяльності, за якої виконується зіставлення фактичного обсягу деякого ресурсу (чи їх сукупності) із оптимальним його обсягом на певний момент часу;

- діагностика рівня пропорційності ресурсного забезпечення господарської діяльності, критеріальний індикатор якої визначається співвідношенням між обсягами певних різновидів економічних ресурсів підприємства;

- діагностика ступеня прогресивності ресурсного забезпечення господарської діяльності. Цей різновид економічної діагностики є

найбільш складним, що обумовлено, зокрема, необхідністю одночасного врахування поточних та інвестиційних витрат підприємства. З цією метою може бути застосовано формулу питомих приведених витрат. Тоді можна запропонувати здійснювати діагностику ступеня прогресивності ресурсного забезпечення за окремим різновидом продукції підприємства із використанням такого критеріального індикатора:

$$TP3 = O / (C + K \cdot E), \quad (1)$$

де $TP3$ – індикатор прогресивності ресурсного забезпечення господарської діяльності за окремим різновидом продукції, яка виготовляється підприємством, разів; O – річний фізичний обсяг виготовлення підприємством даного різновиду продукції; C – собівартість річного випуску даного різновиду продукції, грн.; K – обсяг інвестицій, вкладених у виготовлення цього різновиду продукції, грн.; E – річна норма прибутковості інвестицій, частки одиниці.

Отже, згідно запропонованого підходу економічна діагностика прогресивності ресурсного забезпечення за певним різновидом продукції здійснюється за допомогою індикатора, який є оберненим величині питомих приведених витрат на виробництво цієї продукції.

Щодо всієї сукупності різновидів продукції, яку виробляє підприємство, то діагностувати сукупний ступінь прогресивності ресурсного забезпечення виробничого процесу (E_c) можливо з використанням такої формули:

$$E_c = \frac{\sum_{l=1}^m ППВ_l \times O_l}{C_c + K_c \times E_n}, \quad (2)$$

де $ППВ_l$ – величина мінімально можливих питомих приведених витрат на виробництво підприємством одиниці l -того виду продукції, грн.; m – кількість різновидів продукції, які виготовляються підприємством; O_l – фізичні обсяги виробництва l -того різновиду продукції; C_c – сукупна

фактична річна собівартість виготовлення й реалізації всіх різновидів продукції, які виробляються підприємством, грн.; K_c – середньорічна вартість активів підприємства, що беруть участь у виготовленні продукції, грн.

Варто відмітити, що значення показника (2) не може перевищувати одиницю і при наближенні його до одиниці підвищується рівень досконалості ресурсного забезпечення господарської діяльності.

Важливе значення у процесі діагностики ресурсного забезпечення господарської діяльності підприємства має відповідна інформаційна база. Формування масиву такої інформації варто прив'язувати до конкретного завдання, вирішенню якого сприяє така діагностика. Одним з найважливіших таких завдань є оцінювання ефективності та обґрунтування доцільності переходу підприємства на ресурсозберігаючий тип його економічного розвитку [11; 12]. При цьому загальний масив потрібної для цього інформації може бути поділений на декілька блоків, а саме (табл. 1): блок первинної інформації, який включає масив внутрішньої відносно даного підприємства та масив зовнішньої відносно нього інформації; блок проміжної інформації, яка так само як і попередня, поділяється на внутрішню та зовнішню; блок вторинної інформації, що аналогічно попереднім блокам, містить внутрішню та зовнішню відносно даного підприємства інформацію; блок узагальнюючої інформації, на підставі якої можна здійснити безпосереднє оцінювання ефективності та обґрунтування доцільності переходу даного підприємства на ресурсозберігаючий тип його економічного розвитку та (у випадку позитивного висновку про таку доцільність) обрати найкращі шляхи здійснення такого переходу.

Таблиця 1

**Групування масиву інформації, необхідної для оцінювання
 ефективності та обґрунтування доцільності переходу підприємства
 на ресурсозберігаючий тип його економічного розвитку**

Блоки інформації за ступенем її узагальненості	Складові блоків інформації залежно виду інформації відносно даного підприємства	
	Внутрішня відносно підприємства інформація	Зовнішня відносно підприємства інформація
1. Блок первинної інформації	• обсяги трудових, технічних, матеріальних та інших видів ресурсів підприємства; • обсяги продукції, що виготовляється підприємством (у тому числі у розрізі асортименту та номенклатури); • якісні характеристики виробничих ресурсів підприємства; • витрати, пов'язані з утриманням та експлуатацією ресурсів підприємства	• обсяги та якісні характеристики виробничих ресурсів у підприємств-конкурентів; • обсяги продукції, що виготовляється конкурентами; • витрати, пов'язані з утриманням та експлуатацією ресурсів конкурентів; • ціни на продукцію та ресурси; • нормативи прибутковості; • техніко-економічні характеристики найбільш передових технологічних рішень у даній галузі.
2. Блок проміжної інформації	• питома капіталомісткість продукції за її видами у даного підприємства; • питомі витрати, пов'язані з утриманням та експлуатацією ресурсів підприємства; • показники ефективності використання ресурсів;	• питома капіталомісткість продукції за її видами у конкурентів; • питомі витрати, пов'язані з утриманням та експлуатацією ресурсів конкурентів; • показники ефективності використання виробничих ресурсів у конкурентів
3. Блок вторинної інформації	• результати діагностики якості, ефективності, повноти, достатності, пропорційності та прогресивності ресурсного забезпечення підприємства;	• результати діагностики якості, ефективності, повноти, достатності, пропорційності та прогресивності ресурсного забезпечення діяльності підприємств-конкурентів;
	• показники ефективності впровадження передових ресурсозберігаючих технологічних рішень та інших заходів з ресурсозбереження у практику діяльності даного підприємства	
4. Блок узагальнюючої інформації	• раціональні обсяги виготовлення продукції та інвестицій у впровадження підприємством заходів з ресурсозбереження; • показники ефекту та ефективності, рівень конкурентоспроможності підприємства та його продукції після впровадження заходів з ресурсозбереження	• рівень цін, що встановиться на ринку після впровадження даним підприємством заходів з ресурсозбереження; • частка ринку даного підприємства та його конкурентів після такого впровадження; • рівень конкурентоспроможності підприємств - конкурентів та їх продукції після такого впровадження

Джерело: складено авторами

Розглянемо тепер більш докладно процедуру економічної діагностики рівня ефективності ресурсного забезпечення господарської діяльності підприємства. Нами пропонуються такі етапи проведення цієї процедури:

1. Вибирається певний критеріальний індикатор діагностики. В якості такого показника можна обрати, зокрема, рівень прибутковості основних виробничих фондів (ОВФ) підприємства за величиною його прибутку від операційної діяльності. Доцільність використання цього показника як критерію діагностики зумовлена, насамперед, тим, що для власників підприємств одним з ключових індикаторів ефективності їх функціонування є співвідношення між величиною фінансових результатів (прибутку) від виробничої діяльності та вкладеним у здійснення цієї діяльності капіталом. При цьому для промислових підприємств більша частка капіталу інвестується, як правило, в основні засоби, а інші види активів (зокрема, обігові кошти) є приблизно пропорційними (принаймні, в межах певної галузі) первісній вартості основних фондів. Проте, якщо описані умови не виконуються, в якості критерію діагностики може бути обраний інший, більш адекватний специфіці конкретного підприємства (або галузі) показник, зокрема рівень прибутковості сукупних активів підприємств.

2. Здійснюється нормування критерію діагностики. У випадку, якщо критеріальним показником діагностики обрано прибутковість ОВФ підприємства, то у сучасних умовах розвитку промисловості України достатнім рівнем цього показника є 10-15% у рік, тобто його нормальне значення у частках одиниці можна приймати рівним 0,125. Тоді, поділивши фактичне значення показника прибутковості ОВФ конкретного підприємства на нормальне значення цього показника, можна навести таку градацію цього співвідношення:

- менше або дорівнює нулю – прибутковість ОВФ відсутня;

- від 0 до 0,4 – низька прибутковість ОВФ;
- від 0,4 до 0,8 – помірно низька прибутковість ОВФ;
- від 0,8 до 1,2 – середня прибутковість ОВФ;
- від 1,2 до 1,6 – помірно висока прибутковість ОВФ;
- від 1,6 до 2,0 – висока прибутковість ОВФ;
- більше 2,0 – дуже висока прибутковість ОВФ.

3. Обирається певний частковий показник ефективності використання виробничих ресурсів підприємства та встановлюється аналітичний зв'язок між ним та критеріальним показником діагностики. Зокрема, в якості таких часткових показників можуть бути обрані показники продуктивності праці (виробітку) та матеріаловіддачі.

На підставі аналітичного зв'язку між обраним частковим показником та критеріальним показником діагностики встановлюються інтервали значень часткового показника, які відповідають множинам класів значень критеріального показника діагностики. За таких умов можна здійснити градацію значень часткового показника діагностики за його рівнем, виділивши такі якісні характеристики цього рівня: дуже низький, низький, помірно низький, середній, помірно високий, високий та дуже високий. Провівши дану градацію можна наочно побачити, які додаткові зусилля повинно зробити підприємство стосовно підвищення рівня ефективності використання виробничого ресурсу, який описується відповідним частковим показником, щоб перейти на більш високий щабель цього рівня та, відповідно, увійти у групу з більш високим значенням обраного критерію діагностики.

Висновки та перспективи подальших розвідок. Під економічною діагностикою ресурсного забезпечення господарської діяльності можливо розуміти формалізовану процедуру обчислення фактичного для певного підприємства значення критеріального індикатора діагностування, конструкція якого встановлюється залежно від мети проведення

діагностики, зіставлення цього значення із нормованим та шляхом виявлення того класу значень критеріального індикатора, до якого він належатиме, отримання якісної характеристики наявного рівня ресурсного забезпечення господарської діяльності досліджуваного підприємства. При цьому залежно від мети проведення економічної діагностики ресурсного забезпечення господарської діяльності підприємства можна виділити такі види діагностики: діагностика рівня якості ресурсного забезпечення, критеріальним індикатором якої може виступати певний кількісний показник, який характеризуватиме якість певного виду ресурсів (чи їх сукупності); діагностика ступеня ефективності ресурсного забезпечення, критеріальний індикатор якої визначається відношенням результату від використання певного ресурсу (чи їх сукупності) до обсягу цього ж ресурсу або до величини витрат на його використання за деякий проміжок часу; діагностика рівня повноти застосування ресурсного забезпечення, за якої виконується зіставлення фактичного результату від застосування певного ресурсу (чи їх сукупності) із максимально можливим таким результатом за деякий проміжок часу; діагностика рівня достатності ресурсного забезпечення господарської діяльності, за якої виконується зіставлення фактичного обсягу деякого ресурсу (чи їх сукупності) із оптимальним його обсягом на певний момент часу; діагностика рівня пропорційності ресурсного забезпечення господарської діяльності, критеріальний індикатор якої визначається співвідношенням між обсягами певних різновидів економічних ресурсів підприємства; діагностика ступеня прогресивності ресурсного забезпечення господарської діяльності. При цьому важливе значення у процесі діагностики ресурсного забезпечення господарської діяльності підприємства має відповідна інформаційна база. Формування масиву такої інформації варто прив'язувати до конкретного завдання, вирішенню якого сприяє діагностика. Однак, у будь-якому випадку масив цієї інформації

включатиме блоки первинної, проміжної, вторинної та узагальнюючої інформації. Подальші дослідження слід присвятити розробленню більш формалізованих підходів до виконання економічної діагностики ресурсного забезпечення господарської діяльності.

Література

1. Андрусів У. Я., Мазур І. М. Комплексний підхід до забезпечення раціонального використання енергетичних ресурсів // Бізнес Інформ. 2017. № 1. С. 44–49.
2. Безбородова Т. В., Даншина Т. В. Управління оборотними коштами підприємств // Інвестиції: практика та довід. 2017. № 1. С. 59–62.
3. Ємельянов О. Ю., Курило О. Б. Ефективність використання виробничих ресурсів підприємства та їх вплив на експлуатаційні витрати // Схід. Аналітично-інформаційний журнал. 2009. № 8. С. 63–67.
4. Іваненко О. В. Формування потенціалу ресурсозбереження соціально-економічних систем // Економіка. Фінанси. Право. 2013. № 8. С. 7–10.
5. Линенко А. В., Шевченко О. Л. Сутність й аналіз трудового потенціалу підприємства за показниками ефективності його використання // Держава та регіони. Серія: Економіка та підприємництво. 2008. № 4. С. 111–116.
6. Матвийчук Н. М. Приоритеты реализации политики энергосбережения в Украине // Economics and management. 2016. № 1. С. 97–100.
7. Некрасова Л. А., Хрістова А. В. Формування ресурсозберігаючої моделі розвитку підприємства // Економіка: реалії часу. 2017. № 2 (30). С. 79–84.

8. Редько Л. І. Використання фінансових ресурсів як джерел фінансування інноваційної діяльності та проблема їх застосування // Держава і регіони. 2007. № 2. С. 214–217.
9. Сотник І. М. Економічне стимулювання ресурсозбереження у контексті сталого розвитку України // Економіст. 2010. № 12. С. 72–75.
10. Шарманська В. М., Вітюк В. В. Аналіз забезпеченості підприємства основними засобами та ефективності їх використання // Молодий вчений. 2018. № 1(53). С. 550–552.
11. Yemelyanov O., Symak A., Petrushka T., Lesyk R., Lesyk, L. Evaluation of adaptability of Ukrainian economy to changes in prices for energy carriers and to energy market risks // *Energies*. 2018. Vol. 11 (12). P. 3529.
12. Yemelyanov O., Petrushka T., Symak A., Trevoho O., Turylo A., Kurylo O., Danchak L., Symak D., Lesyk L. Microcredits for Sustainable Development of Small Ukrainian Enterprises: Efficiency, Accessibility, and Government Contribution // *Sustainability*. 2020. Vol. 12(15). P. 6184.

References

1. Andrusiv U. Ja., Mazur I. M. Kompleksnyj pidkhid do zabezpechennja racionalnogho vykorystannja energhetychnykh resursiv // *Biznes Inform.* 2017. # 1. S. 44–49.
2. Bezborodova T. V., Danshyna T. V. Upravlinnja oborotnymy koshtamy pidpryjemstv // *Investycji: praktyka ta dovid.* 2017. # 1. S. 59–62.
3. Jemeljanov O. Ju., Kurylo O. B. Efektyvnistj vykorystannja vyrobnychykh resursiv pidpryjemstva ta jikh vplyv na ekspluatacijni vytraty // *Skhid. Analitychno-informacijnyj zhurnal.* 2009. # 8. S. 63–67.
4. Ivanenko O. V. Formuvannja potencialu resursozberezhennja socialjno-ekonomichnykh system // *Ekonomika. Finansy. Pravo.* 2013. # 8. S. 7–10.

5. Lynenko A. V., Shevchenko O. L. Sutnistj j analiz trudovogho potencialu pidpryjemstva za pokaznykamy efektyvnosti jogho vykorystannja // Derzhava ta reghiony. Serija: Ekonomika ta pidpryjemnyctvo. 2008. # 4. S. 111–116.
6. Matvyjchuk N. M. Pryorytety realizacyy polityky energhosberezhenyja v Ukrainy // Economics and management. 2016. # 1. S. 97–100.
7. Nekrasova L. A., Khristova A. V. Formuvannja resursozberighajuchoji modeli rozvytku pidpryjemstva // Ekonomika: realiji chasu. 2017. # 2 (30). S. 79–84.
8. Redjko L. I. Vykorystannja finansovykh resursiv jak dzherel finansuvannja innovacijnoji dijalnosti ta problema jikh zastosuvannja // Derzhava i reghiony. 2007. # 2. S. 214–217.
9. Sotnyk I. M. Ekonomichne stymuljuvannja resursozberezhennja u konteksti stalogho rozvytku Ukrainy // Ekonomist. 2010. (12), 72–75.
10. Sharmansjka V. M., Vitjuk V. V. Analiz zabezpechenosti pidpryjemstva osnovnymy zasobamy ta efektyvnosti jikh vykorystannja. Molodyj vchenyj // 2018. # 1(53). S. 550–552.
11. Yemelyanov O., Symak A., Petrushka T., Lesyk R., Lesyk, L. Evaluation of adaptability of Ukrainian economy to changes in prices for energy carriers and to energy market risks // Energies. 2018. Vol. 11 (12). P. 3529.
12. Yemelyanov O., Petrushka T., Symak A., Trevoho O., Turylo A., Kurylo O., Danchak L., Symak D., Lesyk L. Microcredits for Sustainable Development of Small Ukrainian Enterprises: Efficiency, Accessibility, and Government Contribution // Sustainability. 2020. Vol. 12(15). P. 6184.